

Bloudíváš zahradou  
v okovech lží spoután tmou,  
tvůj nářek tone v mlčení.  
Pohrdáš marností,  
necítíš pocit lítosti,  
chceš žít ve světě bezmocných?

Hledáš právo procitnout,  
zlou sílu mocných překlenout,  
iluze v bahně zmítaná,  
hadí zloba plazí se v nás.

Rozlom všechna pouta,  
okovy starých lží,  
nikdo nerozpoutá  
řetězec dávných proroctví.  
Kdesi za obzorem,  
za hradbou z oblaků  
bijí zvony pravdy,  
lákají do světa zázraků.

Bloudíváš zahradou  
v okovech lží spoután tmou,  
tvůj nářek tone v hlubinách.  
Vyprosti mysl z pout,  
rozbíjej skály, nech ji plout,  
neskrývej v nitru své pravé já.

Odpoutej duši od země,  
rozlišuj čisté od sémě,  
projdi branou silnějších,  
vždyť pravda přece není hřích.